

मकवानपुरबाट प्रकाशित लोकप्रिय 'क' वर्गीको पत्रिका

साझाकुरा

राष्ट्रिय दैनिक

www.sajhakuranews.com

लागूऔषध खैरो हेरोइनसहित ६ जना पक्राउ

हेटौंडा, ६ चैत / मकवानपुर प्रहरीले एकैदिन छुट्टै स्थानबाट लागूऔषध खैरो हेरोइनसहित ६ जनालाई पक्राउ गरेको छ । हेटौंडा-८, ओमनगरस्थित रनिश थापाको घरबाट लागूऔषध खैरो हेरोइनसहित ३ जनालाई पक्राउ गरेको छ । मंगलबार दिउँसो ३ बजेको समयमा ३७ वर्षीय रनिशसहित ३५ वर्षीय सुनिल खड्गी र हेटौंडा-१५ का ३२ वर्षीय धनसिंह वाईलाई पक्राउ गरिएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय मकवानपुरले जानकारी दिएको छ । विशेष सूचनाको आधारमा खटिएको प्रहरी टोलीले उनीहरूलाई रनिशको घरबाट पक्राउ गरेको हो । प्रहरीले उनीहरूको साथबाट २ ग्राम २९० मिलिग्राम लागूऔषध खैरो हेरोइन बरामद गरेको थियो । यसै हेटौंडा-१०, न्युरेनीस्थित हुमबहादुर थापामगरको घरबाट लागूऔषध खैरो हेरोइनसहित मकवानपुर प्रहरीले ३ जनालाई पक्राउ गरेको छ । विशेष सूचनाको आधारमा प्रहरीले ४३ वर्षीय हुमबहादुरसहित, हेटौंडा-२ चौकीटोलका २४ वर्षीय बिजय अलेमगर र हेटौंडा-१८ का २० वर्षीय खिन सुनारलाई पक्राउ गरेको हो । प्रहरीले उनीहरूको साथबाट १ ग्राम ४३० मिलिग्राम लागूऔषध खैरो हेरोइन बरामद गरेको जनाएको छ । लागूऔषधसहित ६ जनालाई नियन्त्रणमा लिई अनुसन्धान भइरहेको प्रहरीले जानकारी दिएको छ ।

बजेट कार्यान्वयनलाई व्यवस्थित गर्न सकिने मुख्यमन्त्री लामाको विश्वास

आयोजना बैंक व्यवस्थापन सूचना प्रणालीको कार्यान्वयन

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, ६ चैत / बागमती प्रदेश सरकारले आयोजना बैंक व्यवस्थापन सूचना प्रणालीको कार्यान्वयन गरेको छ । प्रदेश नीति तथा योजना आयोगमार्फत प्रदेश सरकारले सूचना प्रणालीको कार्यान्वयन गरेको हो ।

आयोगले बुधबार हेटौंडामा आयोजना गरेको एक कार्यक्रमबीच मुख्यमन्त्री बहादुरसिंह लामाले आयोजना बैंक व्यवस्थापन सूचना प्रणालीको शुभारम्भ गरेका हुन् । नीति तथा कार्यक्रमलाई योजनाबद्धरूपमा अगाडि बढाउनका लागि योजनाको पहिचान, छनोट तथा प्राथमिकीकरण गर्ने उद्देश्यले प्रणालीको शुभारम्भ गरिएको मुख्यमन्त्री लामाले बताए ।

आयोजना बैंकको शुभारम्भसँगै बजेट कार्यान्वयनलाई व्यवस्थित गर्न सकिने मुख्यमन्त्री लामाको विश्वास रहेको छ । आयोगले निर्धारण गरेको मापदण्डका आधारमा योजनाहरू प्रणालीमा प्रविष्ट हुने भएकाले टुक्रे योजना र खल्तीबाट योजना हालै प्रवृत्तिको अन्त्यका लागि योजना बैंक प्रभावकारी बन्ने उनको दावी छ । मुख्यमन्त्री लामाले सुशासन कायम गर्न र भ्रष्टाचार न्यूनीकरण गर्न पनि आयोजना बैंक महत्वपूर्ण साधित हुने जिकिर गरे । जनतामा देखिएको नैराश्रयतालाई पनि आयोजना बैंकमार्फत चिर्न

सकिने उनको भनाई छ । विगतका योजनाहरूलाई अद्यावधिक गरी बैंकले योजनाको प्राथमिकीकरण गर्ने उनले बताए । योजना बैंकमार्फत प्रदेशको सबै निर्वाचन क्षेत्रमा योजना समावेश गरिने भएकोले भ्रष्टाचार पनि कम हुनेमा मुख्यमन्त्री लामाले विश्वास व्यक्त गरेका छन् । योजना सबै ठाउँमा पुगनुपर्छ भन्ने मान्यता प्रदेश सरकारको रहेको उनले बताए । राजनीतिक दलहरूले मात्र नभई प्रदेशबासीले समेत अपनत्व गर्न गरी योजना बैंकको अवधारणा अधि सारेको उनले दोहोर्याए । मुख्यमन्त्री लामाले सबै

राजनीतिक दलको साथ र सहयोग रहे मन्त्रीपरिषद् बैठकबाट आयोजना बैंकलाई लागू गर्ने निर्णय समेत गरिने प्रतिबद्धता जनाए । त्यसैगरी कार्यक्रममा बोल्दै आर्थिक मामिला तथा योजनामन्त्री कुन्दरराज काफ्लेले योजना छनोटदेखि मूल्यांकन र प्रभावकारिताका विषयमा बढ्दो जनगुनासोलाई सम्बोधन गर्न लागि योजना बैंकको अवधारणा ल्याइएको बताए ।

सञ्चालित मेगा प्रोजेक्टका साथै अन्य आयोजनाको प्रभावकारिताको विषयमा अध्ययन भैरहेको बताए । मन्त्री काफ्लेले विगतमा समय अभावको कारण नीति कार्यक्रम र बजेटमा तालमेल मिल्न नसकेको बताए । यसपालि वैशाखको पहिलो सातामै नीति कार्यक्रम प्रस्तुत गर्ने तयारीमा प्रदेश सरकार रहेको उनले बताए । मन्त्री काफ्लेले खानेपानी बाहेक अन्यको हकमा २५ लाख बन्दा कमको योजना नहाल्ने बताए । प्रदेश नीति तथा योजना आयोगका उपाध्यक्ष गंगादत्त नेपालले आयोजनाबाट निर्धारित मापदण्डअनुसार प्रणालीमा

प्रविष्ट भएका योजनाको मूल्यांकन तथा प्राथमिकीकरण गरिने बताए । ७५ अंक वा सोभन्दा माथिको योजना पहिलो प्राथमिकता र सो भन्दा कम अंकका योजनालाई दोस्रोमा राखेर सोही अनुसार बजेट विनियोजन हुनेछ । कार्यक्रममा सहभागी प्रदेशसभा सदस्यहरूले योजना बैंक कार्यान्वयनमा भने आशांका रहेको बताएका थिए ।

आयोजना बैंक नहुँदा प्रदेश सरकारको बजेट कार्यक्रममा योजनाको संख्या अत्यधिक हुने, लागत विश्लेषण तथा छनोट प्रक्रिया पूरा नहुने, जोखिम मूल्यांकनमा कमजोर, विश्लेषणमा प्राविधिक ज्ञानको कमी, वातावरणीय प्रभाव मूल्यांकन नहुने लगायत समस्या हुँदै आएको थियो । आयोजना बैंकको अभावमा बजेटमा समावेश भएका कार्यक्रमको विस्तृत सम्भाव्यता अध्ययन नहुनु, इन्जिनियरिङ डिजाइनको अभाव, स्रोतसाधनको सुनिश्चितता नहुने समस्या बेहोर्नु परेको अवस्था थियो ।

आयोजना बैंक नहुँदा योजनाहरू कार्यान्वयन, सञ्चालन, अनुगमन, मूल्यांकन तथा पृष्ठपोषणमा समेत समस्या हुँदै आएको थियो । आयोजना बैंकको अभावमा प्रदेश सरकारको कमजोर आन्तरिक प्रतिबद्धता प्रणाली, नतिजामुखी अनुगमन र मूल्यांकन तथा कार्यान्वयन नहुने अवस्था थियो ।

एसईई आजदेखि सुरु

मकवानपुरमा ७ हजार बढी विद्यार्थीले परीक्षा दिने

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, ६ चैत / माध्यमिक शिक्षा परीक्षा (एसईई) आज बिहीबारदेखि सुरु हुँदैछ । बिहान आठ बजेदेखि सुरु हुने परीक्षा ११ बजेसम्म चल्नेछ ।

पहिलो दिन अनिवार्य अंग्रेजी विषयको परीक्षा हुनेछ । त्यसैगरी चैत ८ गते अनिवार्य नेपाली विषय, गैरनेपाली विद्यार्थीका लागि अंग्रेजी (इलेक्टिभ इङ्लिश) को परीक्षा हुनेछ । चैत १० गते अनिवार्य गणित र चैत १२ गते अनिवार्य विज्ञान तथा प्रविधि एवम् संस्कृततर्फ श्रृंखल्यजुर्वेद, सामवेद, अथर्ववेद, नीतिशास्त्रलगायत विषयको परीक्षा हुनेछ । १३ गते अनिवार्य सामाजिक, १४ गते ऐच्छिक प्रथम, १५ गते ऐच्छिक द्वितीयको परीक्षा सञ्चालन हुनेछ ।

यसपटक मकवानपुरमा ७ हजारभन्दा बढी विद्यार्थीले एसईई परीक्षा दिँदैछन् । परीक्षामा नियमित तर्फ प्राविधिक र साधारण गरी ७ हजार ४ सय ५६ जना जना विद्यार्थीले सहभागिता जनाउनु

लागेका हुन् । यसवर्ष गेडवृद्धिका लागि साधारणतर्फ १ हजार ४ सय ९५ र प्राविधिक धारतर्फ ९६ जनाले परीक्षा दिँदैछन् ।

परीक्षाको लागि मकवानपुरमा २८ वटा परीक्षा केन्द्र तोकिएको शिक्षा विकास तथा समन्वय ईकाई मकवानपुरका प्रमुख सूक्ष्म गिरिले जानकारी दिएका छन् । गतवर्ष २६ वटा परीक्षा केन्द्र तोकिएको मकवानपुरमा यसवर्ष कैलाश गाउँपालिकाको नामटारस्थित कालिका मावि र हेटौंडाको श्रमिक माविमा परीक्षा केन्द्र थपिएको प्रमुख गिरिले बताए । कैलाश गाउँपालिकामा परीक्षा केन्द्र थप गरिएसँगै मकवानपुरको सबै स्थानीय तहमा परीक्षा केन्द्र कायम भएको प्रमुख गिरिले बताए ।

कैलाश गाउँपालिकाले एसईई दिने विद्यार्थीको लागि आवासीय व्यवस्था गरेको छ । गाउँपालिकाको लगानीमा पालिकाबाट एसईई परीक्षामा सहभागी हुने १४९ जना नियमित र ६७ जना गेडवृद्धिका लागि सहभागी हुने २१६ जना

विद्यार्थीको लागि खाना तथा बस्ने व्यवस्था गरेको हो । हेटौंडाको श्रमिक माविमा प्राविधिक धारतर्फका विद्यार्थीका लागि मात्रै केन्द्र तोकिएको छ ।

उनका अनुसार सबै स्थानीय तहमा केन्द्राध्यक्षलाई प्रशिक्षण दिएर खटाइएको छ । एसईई परीक्षका लागि २८ जना केन्द्राध्यक्ष, ५१ जना सहायक केन्द्राध्यक्ष, ३७४ निरीक्षक, ७६ परीक्षा सहायक, १५० कार्यालय सहयोगी र ४२० जना सुरक्षाकर्मी खटाइएको प्रमुख गिरिले जानकारी दिए । प्रमुख गिरिले टाढा रहेका सबै पालिकामा प्रश्नपत्र र उत्तर पुस्तिका पुगिसकेको जानकारी दिइएको छ ।

लेटर गेडिड प्रणालीमै यसवर्ष पनि परीक्षाको नतिजा सार्वजनिक गर्न तयारी गरिएको छ । चैत १९ सम्म सञ्चालन परीक्षाको नतिजामा उत्तीर्ण दरमा ७० प्रतिशत पुऱ्याउने लक्ष्य राखिएको छ । २०८० सालको एसईईमा ४८ प्रतिशत मात्रै विद्यार्थी पास भएका थिए ।

भीमफेदीको धोर्सिङ सव-स्टेशन ५ दिन बन्द हुने

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, ६ चैत / कुलेखानी प्रथम जलविद्युत केन्द्र अन्तर्गत धोर्सिङ सवस्टेशनबाट वितरण भइरहेको विद्युत सप्लाई ५ दिनको लागि बन्द हुने भएको छ ।

धोर्सिङ सवस्टेशनबाट थाहा नगरपालिका, ईन्द्रसरोवर, भीमफेदी र कैलाश गाउँपालिकामा विद्युत वितरण भइरहेको ५ एमभिए क्षमताको ट्रांसफर्मरको क्षमता बढाई २२.५ एमभिए क्षमताको ट्रांसफर्मर जडान गर्न चैत्र ७ गते बिहीबार बिहान ७ बजेदेखि ११ गते साँझ ६ बजेसम्म धोर्सिङ सवस्टेशनबाट लाइन सटडाउन गर्नुपर्ने भएकाले विद्युत आपूर्ति बन्द हुन लागेको हो ।

उत्तरी मकवानपुरको एकमात्र विद्युत आपूर्तिको स्रोत धोर्सिङ सवस्टेशनबाट विद्युत आपूर्ति बन्द हुने भएकाले पालुङ वितरण

केन्द्रअन्तर्गतका क्षेत्रमा पनि विद्युत आपूर्ति अनियमित हुनसक्ने पालुङ वितरण केन्द्रले जनाएको छ । धोर्सिङ सवस्टेशनबाट वितरण हुने समयमा धोर्सिङको नौबिसे तथा हेटौंडाको चौकीटोल र हात्तीसुडे सवस्टेशनबाट वैकल्पिक फिडरमार्फत विद्युत आपूर्तिको तयारी गरिएको छ । वैकल्पिक फिडर अत्यन्तै लामो भएकाले कारण भोल्टेज तलमाथि हुनसक्ने र लाइन काट्ने लम्बाइले गर्नुपर्ने हुँदा नियमित विद्युत आपूर्तिमा समस्या हुनसक्ने भएकाले अतिआवश्यक कामका लागि मात्र विद्युत प्रयोग गर्न पालुङ वितरण केन्द्रले आग्रह गरेको छ । नेपाल विद्युत प्राधिकरणको गिड संचालन विभागले धोर्सिङ सवस्टेशनमा हाल जडित ५ एमभिएको ट्रांसफर्मरबाट लोड व्यवस्थापन गर्न अग्रुप भएपछि २२.५ एमभिएको ट्रांसफर्मर जडान गर्न लागेको हो ।

अनेरास्ववियु र नेविसंघको संयुक्त प्यानल बिजयी

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, ६ चैत / मकवानपुर बहुमुखी क्याम्पस स्ववियु सभापतिमा अनेरास्ववियु र नेविसंघको संयुक्त प्यानलका उम्मेदवार विजयी भएका छन् ।

सभापतिमा प्रशिद्ध रेग्मीले ७०६ मत ल्याएर विजयी हुँदा निकटतम प्रतिद्वन्दी छोइसाङ लामाले ५०७ मत प्राप्त गरेका छन् । त्यसैगरी सचिवका उम्मेदवार उत्सव ढुंगानाले ७११ मत ल्याई विजयी हुँदा निकटतम प्रतिद्वन्दी दीपेश कार्कीले ५४४ मत प्राप्त गरेका छन् । कोषाध्यक्षका उम्मेदवार निर्दोष लुइटेलेले ७०४ मत प्राप्त गरी विजयी भएका छन् भने प्रतिद्वन्दी अमन रायले ५४४ मत प्राप्त गरेका छन् । त्यसैगरी, सदस्यहरूमा मनोज घलान, उमेश चौधरी, दिवश चापागाई, दिवश अर्याल, मनिन्द थापा र अतित अधिकारी विजयी भएका छन् ।

त्यसैगरी हेटौंडा क्याम्पसमा अनेरास्ववियुको तर्फबाट अध्यक्षमा अर्ध मैनाली निर्वाचित भएका छन् । उनका प्रतिसपर्धी अखिल क्रान्तिकारीका दीपक वाइवा तामाङले ११९ मत प्राप्त गरेका छन् । सचिवमा अनेरास्ववियुका गणेश तिमल्सिनाले २७१ मत प्राप्त गर्दा उनका प्रतिसपर्धी क्रान्तिकारीका ईश्वर ढुंगेलेले ९१ मत प्राप्त गरेका छन् । कोषाध्यक्षमा नेविसंघका सुज

बोलखेले २३६ मत प्राप्त गर्दा क्रान्तिकारीकाकी प्रान्सा दोडले ११५ मत प्राप्त गरे ।

त्यस्तै सदस्यहरूमा शिशिर ढकाल, मुना शिकारी, नितेश भण्डारी, नितीशकुमार यादव र अखिलेस कुमार यादव निर्वाचित भएका छन् । साथै समानुपातिकतर्फ अनेरास्ववियुले २२०, अखिल क्रान्तिकारीले ९५ र नेविसंघले ५७ मत प्राप्त गरेको छ । निर्वाचनमा ३७४ विद्यार्थीले मतदान गरेका थिए । यसैगरी स्वतन्त्र विद्यार्थी युनियन निर्वाचनअन्तर्गत हेटौंडाको वनविज्ञान क्याम्पसको सभापतिमा नेविसंघको तर्फबाट श्यामराज भट्ट निर्वाचित भएका छन् । नेविसंघ र अनेरास्ववियुको प्यानलबाट भट्ट २४६ मतसहित विजयी भए । उनका प्रतिसपर्धी अखिल क्रान्तिकारीका छत्र शाहीले ११८ मत ल्याए ।

सचिवमा अनेरास्ववियुका सुगम भुपाल क्षेत्री २६७ मतसहित विजयी भन्दा उनका प्रतिसपर्धी र मेशसिंह बोहराले १०१ मत प्राप्त

गरे । कोषाध्यक्षमा नेविसंघकी पूर्णिमा पन्त १६७ मतसहित विजयी हुँदा उनका प्रतिसपर्धी क्रान्तिकारीकी निरुद्धा श्रेष्ठले १०२ मत ल्याइन् । सदस्यतर्फ पनि गठबन्धनकै युनिशा धामी, विनय तिमल्सिना, रोहन केसी, जर्जिना श्रेष्ठ र किरणकुमार रावल विजयी भए ।

यस्तै निर्मल बहुमुखी क्याम्पस स्ववियु सभापति र अन्य सबै पदमा अनेरास्ववियुको प्यानल नै विजयी भएको छ । प्रशान्त भण्डारीको नेतृत्वमा रहेको सभितिमा मुना भण्डारी सचिव, सविन अर्याल कोषाध्यक्ष र सदस्यहरूमा अम्बिका अर्याल, आयुषा ढकाल, सुजन तामाङ र दूर्गाकुमारी पण्डित निर्वाचित भएका छन् । कूल ८७ मतदाता रहेकोमा ८४ जनाले मतदान गरेका थिए । ५३ मत ल्याएर अनेरास्ववियुको प्यानल नै विजयी भएको हो । अखिल समाजवादीको उम्मेदवारले भने ३१ मत प्राप्त गरेका थिए ।

सम्पूर्ण ब्राण्डका गाडी एकै ठाउँमा सम्पूर्ण सेवासहित

कार वास मित्र/बाहिर वायरिड मर्मत मेशिनद्वारा A/C मर्मत तथा ज्याँस रिफिलिङ सेन्सरसठबन्धी समस्या कम्प्युटरबाट जाँचिने डेन्ट, पेन्ट, प्लाष्टिक/ज्याँस/इलेक्ट्रिक वेल्डिङ टायर ब्यालेन्स, पन्चर र फेर्ने काम मेशिनबाट हेटौंडामै पहिलो पटक N2 (Nitrogen) हावा टायरमा भरिने इन्जिनसठबन्धी सबै काम

Himalayan Motors Pvt.Ltd. हेटौंडा, चौकीटोल, सम्पर्क नं.: ०५७-५९०३३३

साझाकुरा हाम्रो कुरा

हेटौडामा इभी उद्योग

नेपालमै सवारी एसेम्बल तथा उत्पादन गर्न उद्योग दर्ता हुने क्रम बढिरहेको अवस्थामा हेटौडामा विद्युतीय मोटरसाइकल तथा स्कुटर, विद्युतीय कार र प्यासेन्जर भ्यानसमेत उत्पादन/एसेम्बल गर्नेगरी उद्योग स्थापना हुने भएको छ । 'टीबीडी इन्फ्राटेक' कम्पनीले हेटौडामा एसेम्बल प्लान्ट स्थापना गरेर सवारीसाधनका साथै विद्युतीय सवारी चार्ज गर्ने आवश्यक चार्जरसमेत नेपालमै बनाउने भएको हो । गत कात्तिकमा टीबीडी इन्फ्राटेकले हेटौडामा उद्योग स्थापना गरेर सवारी उत्पादन गर्ने भन्दै उद्योग दर्ता गरेको हो । विश्वभर बढ्दै गएको जलवायु परिवर्तन संकट नियन्त्रण गर्न जैविक इन्धन (पेट्रोलियमपदार्थ) को सट्टा विद्युतीय, सोलार जस्ता नवीकरणीय ऊर्जाको प्रयोग बढ्दै गएको छ । विद्युतीय सवारी इलेक्ट्रिक मोटर र व्याट्रीद्वारा सञ्चालित हुने सवारी हो । धेरै राष्ट्रहरूले पृथ्वीमा कार्बन उत्सर्जन र कार्बनडाइअक्साइडको चंगुलबाट मुक्तगर्न काम गरिरहेका छन् । नेपाल सरकारले विद्युतीय सवारी साधनको उत्पादन र प्रयोगलाई प्रोत्साहन गर्ने नीति लिएको छ । सरकारको नीति तथा कार्यक्रममार्फत पेट्रोलियमपदार्थ माथिको परिभरता घटाउन विद्युतीय सवारी साधनको उत्पादन र प्रयोगलाई प्रोत्साहन गरिने भनिएको थियो । सरकारले विद्युतीय सवारी दर्ता गर्न छुट्टै कार्यविधि जारी गरेको छ ।

कानून बाधक भएकाले नेपालमै बनेको विद्युतीय मोटरसाइकल 'यात्री' दर्ता हुन नसकेपछि सरकारले द्रुतमार्गबाट विद्युतीय सवारी दर्ता प्रक्रिया खुला गरेको हो । नेपालमा बनेको विद्युतीय बाइक 'यात्री' ले नम्बरप्लेट नपाएपछि उत्पादन बन्दगर्ने चेतावनी दिएको थियो । विद्युतीय सवारीको बढ्दो मागका कारण टीबीडी इन्फ्राटेक कम्पनीले विद्युतीय सवारीमात्र उत्पादन गर्नेगरी उद्योग स्थापना गर्ने बताइएको छ । ठूलो वार्को यो उद्योगमा १ अर्ब ८९ करोड ४९ लाख रुपैयाँ लगानी प्रतिबद्धता गरिएको छ । उत्पादनमूलक उद्योगकारुपमा दर्ता भएको टीबीडी इन्फ्राटेकले उद्योग सञ्चालनमा आइसकदा १ सयजनालाई प्रत्यक्ष रोजगारी दिने जनाएको छ । टीबीडी इन्फ्राटेकले ठूलो संख्यामा सवारीसाधन उत्पादनको प्रस्ताव गरेको छ । यो उद्योगले दुईप्रांशको साथै प्यासेन्जर कार र विद्युतीय भ्यान उत्पादन गर्ने बताइएको छ । टीबीडी इन्फ्राटेक वार्षिक ५ हजार थान दुईप्रांश विद्युतीय सवारी, विद्युतीय प्यासेन्जर कार ७ हजार वटा र विद्युतीय चारप्रांश भ्यान २ हजार वटा उत्पादन गर्ने योजना अधि सारेको छ । उद्योगले वार्षिक कुल १४ हजार सवारी उत्पादन गर्ने प्रस्ताव गरेको हो । उद्योगले विद्युतीय सवारीका लागि अत्यावश्यक चार्जर पनि उत्पादन गर्ने बताएको छ । टीबीडी इन्फ्राटेकले वार्षिक ५ हजार वटा इभी चार्जर उत्पादन गर्ने प्रस्ताव गरेको हो । नेपालमा हाल यात्री मोटरसाइकलले विद्युतीय चार्जर उत्पादन गर्दै आएको छ भने अन्य सबैजसो चार्जर चीनबाट आयात हुँदै आइरहेको छ ।

नेपालमा सवारी एसेम्बल गर्न भन्दै ४ दर्जनभन्दा बढी उद्योग दर्ता भइसकेका छन् । विगतमा हुलास मोटर्सले विराटनगरमा नेपालमै सवारी उत्पादन गर्दै आएको थियो । तर, सरकारले २०६९ मा युरो स्त्री स्तरको सवारीप्रदूषण मापदण्ड कार्यान्वयनमा ल्याएपछि हुलास मोटर्स पूर्णरूपमा बन्द भयो । हाल यो उद्योगले पनि तीनप्रांश विद्युतीय सवारी एसेम्बल गर्दै आएको छ । त्यसपछि बजाजको मोटर साइकल नेपालमै एसेम्बल सुरु गरेको थियो । त्यसयता नेपालमा मोटरसाइकल तथा स्कुटर एसेम्बल गरिरहेका छन् । चीनबाट विद्युतीय स्कुटर आयात गर्दै आएका कम्पनीहरूले पनि सानो स्केलमा सीकेडी आयात गरेर वर्कशपमै भएपनि एसेम्बल गरिरहेका छन् । चारप्रांश सवारी एसेम्बल भने नेपालमा हुन्दाइले सुरु गरेको हो । हुन्डाईको नेपालका लागि आधिकारिक बिक्रेता लक्ष्मी समूहअन्तर्गतको लक्ष्मी इन्टर कर्निटन्टले एक वर्षअघिबाट नवलपरासीको रामग्राममा प्लान्ट स्थापना गरेर हुन्डाईको भेन्यु कार नेपालमै बनाइरहेको छ । यो कम्पनीले हुन्डाईको क्रेटा र आईटेन कार पनि परीक्षण उत्पादन गरिसकेको र बिक्रीका लागि ल्याउने तयारीमा रहेको बताइएको छ । अन्य धेरै कम्पनीले नेपालमै कार बनाउने भनेर उद्योग दर्ता गरेपनि हालसम्म हुन्डाईबाहेक अन्यले ठोस काम भने गरेका छैनन् ।

महत्वपूर्ण टेलिफोन नम्बरहरू

मकवानपुर प्रहरी	एम्बुलेन्स सेवा
प्रहरी कन्ट्रोल: १००	नेपाल रेडक्रस: ५२०७११, ९८५५०२८९५२
जिल्ला ट्राफिक: ५२०५९९	हेटौडा अस्पताल: ५२०३०५
वडा प्रहरी: ५२०२९९	परिवार नियोजन संघ: ५२०७५१, ९८५५०५०५०५
पशुपतिनगर इलाका: ५२०५९८	मनहरी रेडक्रस: ९८५५१०५८२१
पाल्पा इलाका: ६२०४६७	छतिवन रेडक्रस: ९८६१६२२३११
मनहरी इलाका: ९८५५०९०९१६	भीमफेदी रेडक्रस: ६२०६९९
इलाका फापरबारी: ६२१९८०	पाल्पा रेडक्रस: ९८५५०७७०९१
इलाका भीमफेदी: ६९१४६२	बज्रबारी रेडक्रस: ९८५५३०२९८५
इलाका ढिगान: ९८५५२९९३६१	सहकारी अस्पताल: ०५७५२६५७, ९८५५१९९१९४
चौकीटोल चौकी: ९७४२५५४००१	बसपामाडी एम्बुलेन्स: ९८५५२७५७५७
चिल्डा चौकी: ६९२०००	बाह्रग यन्त्र: १०१
चौघडा चौकी: ९८४४०५४६०४	बाल हेल्पलाइन नेपाल: १०९८
नेवारपानी चौकी: ९७५५०००२९९	माइती नेपाल: ५२१०५०
फाखेल चौकी: ९८५५०३९१९८	अपाङ्ग बाल अस्पताल: ९८५५२९६४५४
पदमपोखरी चौकी: ९८५५०९१७८९	सांजाकुरा राष्ट्रिय दैनिक

भोलिको पात्रो

भोलि वि.सं. २०८१ चैत ८ गते शुक्रबार २१ मार्च २०२५ । सप्तमी, फागुन शुक्लपक्ष । चिल्लागा ११४५ ने.सं. । सूर्योदय ६:९, सूर्यास्त ६:१५ । अन्तर्राष्ट्रिय जातिय उत्पीडन विरुद्धको दिवस ।

आजको राशिफल

नेच	तुला
मन प्रसन्न रहनेछ	परिवारमा सुखद माहौल रहनेछ
विवरोधी परास्त हुनेछन्	स्थिति अनुकूल बन्नेछ
व्यापारमा लाभ हुनसक्नेछ	प्रेम सम्बन्ध प्रगाढ हुनेछ
काममा सफलता मिल्नेछ	अहंकारको भावले काम विगारोछ
अधुरा कामहरू पूरा हुनेछ	धार्मिक कार्यको अवसर मिल्नेछ
स्वास्थ्यको समस्या आउनेछ	व्यापार राम्रो चल्नेछ

राष्ट्रिय एकता र राष्ट्रियताको मर्ममा कर्तव्यका कुरा

सागर पौडेल

हामीकहाँ देशमा विकास र सुशासन कायम हुन सकेन भनेर त्यसको वास्तविक कारण र मर्म पहिचान गर्नुभन्दा एउटा पक्षले अर्को पक्षलाई आरोप-प्रत्यारोप गर्ने अनि देशलाई कंगाल नै बनायो भनेर सबै दोष राजनीतिक नेतृत्व एवं प्रशासनिक पक्षलाई थोपार्ने प्रवृत्ति व्यापक छ । चरित्र निर्वाहका फैलाउने र देश खतम नै भयो भन्ने भाष्य पनि सिर्जना गरिँदै छ । तर देशमा विकास, समृद्धि र सुशासन कायम गर्न कुन-कुन पक्षका के-कस्ता भूमिका रहनुपर्छ भन्ने बारेमा खोजतलास अनि बहस पैरवी नै हुन सकेको छैन । पक्कै पनि राजनीति देशको प्रमुख नीति नै हो । त्यसैले राजनीति गर्नेहरूको हातमा मुलुकको भविष्य अडिएको हुन्छ । राजनीतिलाई सफल र असफल बनाउने भूमिका प्रशासनिक क्षेत्रको हुन्छ । अतः मुलुकलाई समृद्ध बनाउने प्रमुख भूमिका राजनीति र प्रशासनकै हो ।

तर देश बनाउने जिम्मेवारी यी दुई पक्षको मात्रै होइन, निजी क्षेत्रको पनि त्यत्तिकै ठूलो भूमिका रहन्छ भने आम नागरिक समाजको सकारात्मक सहयोग, सहभागिता र सकारात्मक सोचविना मुलुकलाई किमार्थ पनि समृद्ध बनाउन सकिँदैन । त्यसैले हाम्रो निजी क्षेत्र पनि आमुलरूपमा सचिचन जरुरी छ । त्यसका साथै नागरिक समाजका सबै सदस्यहरूले पनि मुलुकको विकास, समृद्धि र सुशासनका लागि आवश्यक भूमिका निर्वाह गर्न सक्नुपर्छ । जुन देशको सरकार र त्यहाँका जनता राष्ट्रिय एकताप्रति संवेदनशील हुँदै एकजुट हुन्छन् त्यस्तो देशले छिट्टै विकास र समृद्धि हासिल गर्न सक्छ । नेपालले वर्षौंदेखि विकास र प्रगति हासिल गर्न नसक्नुको मुख्य कारणमध्ये एक कारण हो राष्ट्रिय एकतामाथिको बेवास्ता । यहाँका सर कार र नागरिकहरू विगतदेखि अहिलेसम्ममा आइपुग्दा पनि राष्ट्रिय एकता र राष्ट्रिय भावनाको मालामा गाँसिन सकेका छैनन् । सरकारले राम्रो काम गर्न सकेमा शासकीय व्यवस्थाप्रति आम नागरिकले अपनत्व महसुस गर्न सक्छन् तर हामीकहाँ बन्ने गरेका केही अपवादबाहेक सबैजसो सरकार भ्रष्टाचारमा लिप्त हुने र आम नागरिकको समस्या समाधान गर्न उदासीन हुँदै आइरहेकाले नागरिकहरूले मुलुकमा वास्तविक विकास र प्रगति आउनुभन्थे नै गर्न सकेको देखिँदैन । यद्यपि नागरिकहरूले पनि आफ्नो दायित्व र जिम्मेवारीलाई गहनरूपमा लिन सकेका छैनन् ।

संस्थामा रहेका नागरिक समाजका सदस्यहरू एक-आपसमा बसेर मुलुकप्रतिको आफ्नो जिम्मेवारीका बारेमा बहस पैरवी गर्ने र निष्कर्ष निकाल्ने काम निकै कम मात्रामा हुने गरेको छ । हाम्रो बहल समाजलाई राष्ट्रिय एकताको सूत्रमा बाँध्नका लागि प्रमुख नेतृत्वदायी भूमिका भने राजनीतिक नेतृत्वहरूले नै खेल्नुपर्छ । सत्तामा जाने राजनीतिक नेतृत्वको कार्यशैलीले राष्ट्रियता कमजोर वा मजबूत बनाउन निर्णायक भूमिका खेल्ने हुनाले राजनीतिक नेतृत्वले नै पहलकदमी चाल्नुपर्छ । हरेक राजनीतिक दलको भूमिका राज्यलाई कमजोर होइन, सशक्त र बलियो बनाउने खालको हुनुपर्छ । यस्तै गरी समाजका सबै सदस्य, निजी क्षेत्र तथा नागरिक समाज एवं सरकारी, गैरसरकारी संघसंस्थाको भूमिका पनि राज्यलाई शक्तिशाली बनाउनुपर्छ । यसै गरी स्थानीय सरकारको रूपमा रहेको हाम्रो प्रशासनिक संयन्त्रले पनि यस विषयमा प्रभावकारी कदम चाल्नुपर्छ ।

राज्य र राष्ट्रियतालाई सशक्त बनाउन धेरैजसो सरकारहरू असफल भइरहेको अवस्थामा वर्तमान सरकारले विगतको शिक्षाबाट पाठ सिक्दै आगामी दिनमा राष्ट्रियता शक्तिशाली बनाउने गरी सोहीअनुसारका विकास कार्यक्रमहरू ल्याउन सक्नुपर्छ । नागरिकहरू पनि अब सचिचएर सकारात्मक सोचका साथ सरकारलाई भ्रष्टाचारबाट अगाडि बढ्नुपर्छ । मुलुक बनाउने सबै दायित्व सरकारको मात्रै हो भन्ने भ्रमबाट प्रत्येक नागरिकहरू मुक्त हुनुपर्छ ।

मुलुक बनाउन कुन-कुन ठाउँमा मेरो कस्तो भूमिका रहन्छ भनेर हरेक सचेत नागरिकले सोच्नुपर्छ । जुन संस्थामा नागरिकहरू रहन्छन् सोही संस्थाप्रति मुलुकको विकासमा सक्रिय योगदान दिन सक्नुपर्छ । अहिले विभिन्न निजी संघसंस्थाहरूबाट सामाजिक उत्तर दायित्वअन्तर्गत विभिन्न कार्यक्रमहरूसमेत सञ्चालन भइरहेका छन् तर ती कार्यक्रमहरू आशा गरेअनुसार उपलब्धमूलक हुन सकिरहेका छैनन् । त्यसै गरी मुलुकको आर्थिक अवस्था उकाले महत्वपूर्ण भूमिकामा रहेका निजी क्षेत्रले पनि सामाजिक उत्तरदायित्वको क्षेत्रलाई फराकिलो बनाउन सक्नुपर्छ । मौका पाएसम्म देशलाई लुटेर प्रकृति निजी क्षेत्रले पत्यागुण्ड । सरकारले आफ्नो नीति तथा कार्यक्रम बनाउँदा औचित्यका आधारमा भन्दा पनि सोर्सफोर्स र पछिचा आधारमा बनाउने गरेको छ, जसका कारण जुन ठाउँमा विकास हुनुपर्ने हो त्यो ठाउँमा

प्रधानमन्त्रीलाई पत्र : यी हुन्, उन्नत कृषिका सूत्र

कृष्णप्रसाद पौडेल

नेपालको कृषिलाई यान्त्रीकरण र औद्योगिकीकरण गर्दै व्यावसायिक बनाउने रटान लगाइरह्यौं । यो कुरा गर्दा हामीले नेपाली जलाधारको भौगोलिक तथा पर्यावरणीय विशेषता र यसैमा आधारित विविध खाद्य संस्कृतिको मर्म बिर्सौं । यसमाथि, अत्यधिक खनिज उत्सर्जन र प्रकृतिको अति दोहनले वितेका केही वर्षदेखि जलवायुमा भइरहेको आकस्मिक फेरबदलले तापक्रम वृद्धिका साथै पानीचक्रमा अनिश्चितता थपिएको छ । वर्षा हुने क्षेत्र, समय, सघनता र मात्रा सबै अनिश्चित जस्तै भएको छ । बढिरहेको तापक्रम, अपत्यासित र प्रक्षेपण गर्न सक्ने नसकिने गरी पानीचक्रमा आएको फेरबदल र वन विनाश तथा जैविक विविधताको उताउलो दोहनले वातावरणीय तथा खाद्य संकट चुलिँदै गएको छ । प्राकृतिक लयमा रहेको हिउँदे र बर्खे पानी विचोलीला खान र खेतीपातीमा सबैभन्दा बढी उपयोग हुने सतहमूनिर्गतको पानीको उपलब्धता स्वातन्त्र्य छुट्टेको छ । चुरे र महाभारत शृंखलामा पानीको पूर्ण पुनः भण्डारण नभएको धेरै वर्ष भइसक्यो । अहिले हिउँदे नसकिँदै पानीका मुहान सुखन थालेका छन् । धेरै खोला र खोल्साका हिउँदेमा पानी नभएको वर्षा भएको छ । यसको प्रभावले पहाडमा कतै बस्ती नै खाली भएका छन् भने कतै खेतीयोग्य जमिन बाँके पल्टेका छन् । युरोपको सम्म मैदानी ढाँचामा विकसित यान्त्रीकरण प्रविधिको बलमा उन्नत भएको औद्योगिक कृषि ढाँचा, दोषो विश्वव्यापक छिपिएका कृषिम रसायन, विषादी र नपुंसक बीउले हरिहर कृषि क्राण्टिकता नाममा उपनिवेशी साम्राज्यसँगै विश्वव्यापी बन्यो । यस्तो ढाँचाको जस्ताको तस्तै नककल गर्ने गराउने पहलसँगै सबै भूभागमा परम्परागत प्रकृतिसम्मत कृषि प्रणाली धेरै नै प्रभावित भए । यसको सबैभन्दा ठूलो प्रभाव भने आधुनिक विकास बन्न अरुमाथि धेरै भए पढै गएको तर विविध भौगोलिक तथा वातावरणीय र सामाजिक विशेषता भएको कृषिप्रधान समाजमा पत्यो ।

यसरी आधुनिक हुने नाममा धोपेरिएको औद्योगिक भनिने कृषिम रसायन र विषादीमा आधारित व्यापारिक कृषिले माटो र मानव स्वास्थ्य तहसम्मै भइरहेको छ । उर्वरशील जीवित माटोले कृषिम रसायनका भरमा धिकिर-धिकिर गर्दै प्राण धानेको छ । र, मरुभूमिमा परिणत हुने प्रतीक्षामा छ । यसको प्राण गयो भने हाम्रो हालत के हुन्छ ? तराई र सम्म मैदानी माटोमा जैविक गतिविधि शून्य हुँदै गएको छ । निरन्तरको बाध्यकारी श्रम पलायनले सजिलो खेती भन्दै गरिएका खेती प्रविधिहरू माटोको जैविक प्रक्रिया र विविधता हुँदै तहसतहस भएको छ । यन्त्रमा आधारित एकल खेतीले जैविक विविधता र माटोको जीवन तत्व ह्रास हुँदै गएको छ । प्रधानमन्त्रीज्यू, यस्तो प्रभावको समयमै वस्तुनिष्ठ समीक्षा भएन । उल्टै सम्म मैदानी कृषि ज्ञान, सीप र प्रविधिको पक्षपोषण गर्दै

भूत प्रश्नमा गम्भीरतापूर्वक चिन्तनमनन गर्न दबाव बढाइरहेको छ । किन हामी खानाका लागि गरिने खेतीपाती जस्तो आधारभूत प्रश्नमा विवेक गुमाउँदै गएका छौं ? किन विषाक्त खाना र खेतीपातीले निम्त्याएका माटो र मानव स्वास्थ्यका विकारल समस्या नभए अझै गरिरहेका छौं ? यी विषयमा थप स्पष्ट पाँदै कृषि विकासको दृष्टिकोणमा साक्षा सहमति बनाउन प्रधानमन्त्रीज्यूसमक्ष केही सुझाव राख्न चाहन्छु । कृषिक्षेत्र, हाम्रो खानाको बन्दोबस्तसँगै सामाजिक उन्नतिको मेरुदण्ड हो । योसँगै, अवलम्ब गरिने कृषि विकासको ढाँचाले समाज मान्न नहुने, प्रकृतिसमा समेत व्यापक फेरबदल ल्याउँछ भन्ने कुरा हरिहर क्रान्तिमा आधारित कृषि विकासको परिणामले देखाइरहेको छ । यसले धोपेरको कृषिम रसायन, विषादी र नपुंसक बीउले जैविक विविधता, माटो, पानी र मानव स्वास्थ्य तहसम्म पारेको छ । यो कट्टसत्य आत्मसात् नगरी हाम्रो भूगोल, पर्यावरण, समाज र संस्कृतिसँग विच्छेद भेल नखाने युरोपेली सम्म मैदानी औद्योगिक कृषि अन्धधृष्ट नसकल गर्दै बनाइरहेको कृषि विकासको ढाँचा र यसैलाई प्रवर्धन गर्ने राष्ट्रिय नीति नै अहिलेको हाम्रो खाद्य संकट र खाद्य परि निर्भरताको मूल कारण हो । विडम्बना, यी कुरा आत्मसात् गरेको कृषिलाई हेर्ने दृष्टिकोणमा राष्ट्रिय सहमति नभएकै कारण पालेपालो सत्तामा रहेका पार्टीका घोषणापत्रमा प्रस्ताव गरिएका कृषि विकासका नीतिगत प्रस्तावहरू समेत कार्यान्वयन भएका छैनन् । पार्टीहरूकै घोषणा कार्यान्वयन नहुनु हामी सबैका लागि लाजमर्दो कुरा भएन र ? तसर्थ, छिटोछिटो फेरिँदै र थपिँदै गएको जलवायु र खाद्य संकटका जटिलताको सम्बोधन गर्न सक्षम कृषि विकासको राष्ट्रिय दृष्टिकोणमा सहमति जुटाउन पहल गर्नुहुन यहाँलाई सादर अनुरोध गर्न चाहन्छु । यस्तो दृष्टिकोणले प्रकृति, मानव र यिनको बीचको अन्तरसम्बन्धको मूल्यमान्यता, भूगोल र प्रकृतिको विविधता र यसमा निहित प्रचुरताको कसीमा हाम्रो कृषिलाई परिभाषित गरी सोही अनुसृ कृषि प्रणालीका प्राथमिकता, मापदण्ड र ढाँचामा समेत साक्षा सहमति होस् भन्ने अपेक्षा राखेको छु ।

यस्तो ढाँचा बनाउँदा थप विचार पुर्‍याउन आवश्यक छ । पहिलो, स्थानीय प्रकृतिको विशेषतामा आधारित दियो वृद्धिको दृष्टिकोणमा स्पष्ट हुनुपर्छ । बदलिँदो परिस्थितिमा बन्ने कृषि नीतिले दीर्घकालीन राष्ट्रिय हितलाई प्राथमिकतामा राखी संक्रमणकालीन मार्गाचित्र बनाउने औट गर्नुपर्छ । अहिलेको जस्तो भूराजनीतिको भूत देखाएर तर्सिने वा तर्साउने गरेर हाम्रो विशेषताको कृषि विकासको ढाँचा बन्न सक्दैन । छिमेकी र अन्तर्राष्ट्रिय समुदायसँग सन्तुलित कूटनीतिक पहल गरे, हाम्रो मौलिक कृषि प्रणाली उन्नत बनाउन कसैले छुट्टैदैन । दोस्रो, अहिलेको जस्तो वैदेशिक

विगतमा केन्द्रीकृत शासन प्रणालीका कारण सन्तुलित रूपमा विकास हुन सकेन । त्यसैले विकट र दूरदराजमा रहेका नागरिकहरूले विकासको फल राप्ती चाख्न पाएनन् । अहिले मुलुकमा संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्रात्मक शासन व्यवस्था सञ्चालन भइरहेको छ । यो शासन व्यवस्थाअनुसार संघ, प्रदेश र स्थानीय तहबाट सरकारका कामकारवाहीहरू सञ्चालन भइरहेका छन् । तर पनि आम जनताले समान खालको विकासको अनुभूति गर्न नसकेका गुनासाहरू व्यापकरूपमा आइरहेका छन् । त्यसैले त्यस्ता खालका गुनासाहरू आउन नदिन तीनवटै सरकार सचेत बन्न जरुरी छ । यसै गरी राज्यद्वारा वितरण हुने विभिन्न किसिमको अवसर हरुमा असमानताको खाडल छ । त्यस्तो असमानता पनि तत्काल हटनुपर्छ र अवसरमा समानता कायम हुने संयन्त्रको विकास गरिनुपर्छ । यसै गरी जातीय भेदभाव, झोट-साधनमा हुने विभेदलाई पनि हटाउनुपर्छ । तीनवटै सरकारहरूले विभिन्न नीतिहरू बनाउँदा विभेदकारी किसिमको बनाउनुहुँदैन ।

हाम्रो राजनीतिक नेतृत्वले विश्वमा नै निकै उन्नत मानिएको संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्र स्थापना गर्न त सके तर सबैभन्दा उन्नत शासन प्रणाली स्थापना गर्न सके पनि सोही अनुसार उनीहरूले आफ्ना बानी नसकेका र संस्कारलाई परिष्कृत गर्न सकेनन् । त्यसैले पनि हाम्रो राष्ट्रिय एकता र राष्ट्रियता कमजोर हुँदै गइरहेको हो । शासकीय व्यवस्थाले परिकल्पना गरेको मूल्य र मान्यताअनुसार हामी सबैले हाम्रो चरित्र र बानी व्यवहारमा परिवर्तन ल्याउन अत्यावश्यक छ । यसका साथै समाजमा व्याप्त लैंगिक र जातीय विवेदको अन्त्य गरिनुपर्छ भने राष्ट्रिय एकता र अखण्डताविषयक कार्य गर्नलाई कडाइरूपमा दबाव गरिनुपर्छ । कुनै पनि बहानामा त्यस्ता अराष्ट्रिय तत्वलाई अनुमति दिनुहुँदैन । नागरिकहरूले पनि सरकारलाई खबरदारि त गर्ने पछि तर सधैं धरिहात र सतोसराप गरेर नकारात्मक अवस्था सिर्जना गर्नुहुँदैन । (साभार: न्युज अफ नेपाल)

यस्तो ढाँचा बनाउँदा विगतका नीतिगत तथा कानूनी प्रावधानहरूको तथ्यपरक समीक्षा, संविधानमा भएको समझौताबन्दीहरू प्रस्तावना, खाद्य अधिकार, सुरक्षा र सम्पभूता सम्बन्धी मौलिक हक र यसको व्यवस्था गर्न बनेको ऐन र नियमावली, फेरिएका सामाजिक तथा वातावरणीय परिस्थिति अनुसार परिवर्तन, खाद्य संकट, बसाइँसराइ, किसान हकको सम्मान एवं यी विषयमा भएका अन्तर्राष्ट्रिय सन्धि-सम्झौताहरूको पालना जस्ता कुरालाई समेत ध्यानमा राखिनुपर्छ । अन्त्यमा, कृषि स्थानीय प्रोत्-साधनको अधिकतम उपयोग गरी उन्नत हुने प्रकृतिसम्मत उत्पादन प्रणाली हो । औद्योगिक कृषि विकासको ढाँचाले विश्वाघो गरे जस्तो यसको असीमित वृद्धि सम्भव हुँदैन । (साभार: अन्तर्ज्ञान)

